

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Historia Eivsdem Concilii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

ANNO
CHRISTI
1311.

CONCILIUM VIENNENSE GENERALE A CLEMENTE PAPA V. CELEBRATVM.

HISTORIA EIVSDEM CONCILII.

IN Hierosolymitana vrbe erat religioso-
rum militum ordo institutus, qui, cum
iuxta templum Domini cohabitarent,
Templarii dicti sunt. Horum munus &
officium fuit tueri fines ac vias Hieroso-
lymitanæ ditionis ab incursionibus ho-
stium & latrocinii: ut aduenæ ac pere-
grini ad sancta illa loca inuisenda tuto
possent accedere. Ex hisce militibus multi olim Christi causa &
sanguinem profuderunt, & frequenter vitæ discrimen adierunt.
Verum deinde a sancto hoc instituto recedentes, patriarchæ Hiero-
solymitano, a quo prima beneficia acceperant obedire renuerunt,
ecclesiæ decimas & primitias subtraxerunt, atque omnibus red-
diti sunt infesti. Assisnorum etiam legatum a Templariis contra
Iusgen. fuisse occisum scribit Vvilielmus^b Tyrensis. Præterea ad
Clementem quintum summum pontificem multi principes viri de-
tulerunt, eos in hæresim, apostasiam, aliaque nefanda vitia in-
cidisse. Pontifex, an hæc vera essent diligenter inuestigauit, &
quibusdam cardinalibus, ut ipsi quoque inuestigarent, præce-
pit, ac tum magistrum ordinis, tum complures alios comperit in
ea nefanda vitia esse prolapsos. Cumque Templariorum religio es-
set toto iam fere Christiano orbe proseminata atque dispersa, Cle-

^a Vviliel-
mus Tyrius
de bello sa-
cro lib. 12.
cap. 7.

^b lib. 20. c.

^c 32.

^c Clement
in epist. cõ-
uocationis
Concili.
Blodus lib.
9. dec. 2.
Thomas
Vvalling.
hist. Anglic.
in Eduar-
do II. &
alii.

Tertt iij

mens, ut remedium aliquod huic tanto malo posset afferre Concilium generale censuit conuocandum. Per idem tempus peruersi quidam homines hæreses disseminabant, * ut Petrus Ioannis, qui animam rationalem formam esse humani corporis negabat, gratias & virtutes in baptismo non infundi assererat, Christumque adhuc viuentem fuisse lancea vulneratum.

* Guido Carmelita in summa de hæreticis in hæref. Petri Ioannis.

^b Eymet. in direct. 2. par. q. 7. & s. sanctus Antoninus 3. part. hist. tit. 21. cap. 3.

In ^b Alemannia quoque surrexerunt Beguardi pessimi homines, ac Beguinæ infideles, ac peruersæ feminæ, qui primum quidem asseuerabant, hominem in hac vita quoque tantum ac talem perfectionis gradum consequi posse, ut penitus impeccabilis reddatur: neque in gratia amplius proficere possit. Secundo, nec ieiunare, nec orare quemquam oportere, ubi fuerit gradum perfectionis huiusmodi consecutus. Tertio, eos qui sunt in hoc perfectionis gradu & spiritu libertatis, non esse humanæ subiectos obedientiæ, neque ulla præcepta ecclesiæ seruare debere. Quarto, posse hominem ita finalem beatitudinem iuxta omnem perfectionis gradum in hac vita adipisci, ut eam in vita beata obtinebit. Quinto, quamlibet intellectualem naturam in se ipsa naturaliter esse beatam, neque animam indigere lumine gloriæ ipsam eleuante ad Deum videndum, & eo beate fruendum. Sexto, se in actibus exercere virtutum, esse hominis imperfecti, quia anima perfecti dimittit a se virtutes. Septimo, mulieris osculum (cum ad hoc non inclinet natura) esse mortale peccatum, actum autem carnalem (cum ad hoc inclinet natura) non esse peccatum, maxime cum tentatur exercens. Octauo in eleuatione corporis Iesu Christi, ab huiusmodi perfecto homine assurgendum non esse, aut ei reuerentiam exhibendam: assererant enim fore imperfectionem eidem, si a puritate & altitudine suæ contemplationis tantum descenderet, ut de sacramento eucharistiæ, aut de passione humanitatis Christi quidquam cogitaret. Ad has igitur nefarias hæreses damnandas, & propter Templariorum causam, ac recuperationem terræ sanctæ, ecclesiarum & ecclesiasticarum personarum stabilitatem ac libertatem, atque ad deprauatos mores hominum corrigendos, Clemens generale Concilium Viennæ in Gallia biennio ante indixit, ut ad Synodum accederent. Conuocauit igitur archiepiscopos & episcopos. Per literas etiam regibus significauit, ut oratores ad Synodum destinarent. Sed cum ad constitutam diem Concilium haberi non potuisset, illud in aliud biennium prorogauit. Anno igitur septimo Clementis, qui fuit annus Domini 1311. Clemens summus pontifex cum cardinalibus, ac amplius trecentis ^d episcopis, atque aliis prælatis ad Concilium Viennæ con-

^c Clemens in epistola conuocationis Concilii.

^d Ioannes

ANNO
 CHRISTI
 1311.

uenit. Ibi Petri Ioannis Beguardorum ac Beguinarum hæreses con-
 demnauit: ^a Templariorū ordinem extinxit: ^b eorumque bona Ho-
 spitalariis militibus attribuit. De terræ sanctæ vero recuperatione
 eadem fere decreuit, quæ priores pontifices in generalibus Conciliis
 antea constituerant. Multas edidit constitutiones ecclesiasticæ di-
 sciplinæ peritiles: quas una cum aliis, tum ante, tum post Conci-
 lium editis, in vnum volumen contulit: quod volumen cum mor-
 te præuentus promulgare non potuisset, Ioannes XXII. qui illi
 in pontificatu successit, postea in lucem edidit: eamque collectionem
 Clementinas appellauit. Verumtamen cum huiusmodi Concilii pro-
 pria decreta a Clementinis separata non reperiantur, visum non
 est tam ab aliis Clementis constitutionibus illa esse seiungenda, aut
 in hanc Conciliorum editionem coniicienda, cum præsertim, &
 ipse Clemens, & Ioannes ^c eius successor in vnum volumen, quod
 est in manibus, iam tum retulerint. Peracto demum Concilio aliqua
 concessit pontifex episcopis, qui ad illud conuenerant, priuilegia.

Vill. lib. 9.
 c. 22. & S.
 Antonius
 loco citato.
^a Clement.
 i. de sum.
 Trinit. &
 fid. cath. &
 Clem. ad
 nostrum de
 hæret.
^b Blondus
 & Vvalsing.
 loco cita-
 to.

^c in prom-
 mio Cle-
 men.

EPISTOLÆ
 CLEMENTIS PAPÆ V.

Carissimo in Christo filio Philippo regi Francorum illustri.

REGNANS in cælis triumphans ecclesia, cuius pastor
 est Pater æternus, cui sanctorum ministrant agmina,
 & laudis gloriam angelorum chori decantant, in terris ad
 sui similitudinem & representationem constituit eccle-
 siam militantem, vnigenito Filio Dei viui Domino Iesu
 Christo ineffabili commercio copulatam, in qua idem
 vnigenitus Dei Filius a Patre progrediens per illustratio-
 nem Paraleti, procedentis pariter ab vtroque, statuit fi-
 dei fundamentum. Sane Romana ecclesia, mater alma fi-
 delium, caput est, disponente Domino, ecclesiarum alia-
 rum omnium, & magistra: a qua, veluti a primitiuo fon-
 te, ad singulas alias eiusdem fidei riuuli deriuantur, ad cu-
 ius regimen voluit Christi clementia Romanum pontifi-
 cem vice sui deputare ministrum, vt instructionem &
 doctrinam ipsius eloquio veritatis euangelicæ traditam
 cuncti renati fonte baptismatis teneant & conseruent:
 vt qui sub hac doctrina cursum vitæ recte peregerint, fal-
 uantur; qui vero ab ea deuiauerint, condemnentur. Ipsa